

Ο Macron πάει στην Κίνα: Για την Ευρώπη ή για τη Γαλλία;

04/Νοε/2019 08:34

Του **Philippe Le Corre**

Κρίματος υποσχέσεις για μια κοινή πολιτική και στρατηγική της ΕΕ έναντι της Κίνας.

Στις 4 Νοεμβρίου ο Γάλλος πρόεδρος Emmanuel Macron πηγαίνει στο Πεκίνο, δύο μόλις μήνες αφότου η Angela Merkel έκανε την 12η επίσκεψή της στη χώρα από το 2005, όταν έγινε Γερμανίδα Καγκελάριος.

Υπήρχανελπίδες για μια μελλοντική κοινή επίσκεψη από τους ηγέτες της Γερμανίας και της Γαλλίας. Αυτό θα έστελνε ένα ισχυρό σήμα στο Πεκίνο για την κοινή στάση των μεγαλύτερων οικονομιών της ΕΕ έναντι της Κίνας. Αυτές οι ελπίδες, δεν υπάρχουν πια.

Αντί αυτού, οι δύο διαδοχικές επισκέψεις απέχουν πολύ από την οιοδήποτε ομοφωνία που υπήρξε σχετικά με την ανακοίνωση μιας νέας στρατηγικής της ΕΕ για την Κίνα τον Μάρτιο του 2019 (στην οποία αναφερόταν η Κίνα ως ένας "συστημικός αντίπαλος"), μετά από μια πρωτοφανή συνάντηση που διοργάνωσε ο Macron στο Παρίσι, όπου προσκάλεσε την Merkel και τον πρόεδρο της Κομισιόν Jean-Claude Juncker, να συμμετάσχουν στις συνομιλίες με τον πρόεδρο της Κίνας Xi Jinping.

Το Βερολίνο και το Παρίσι φαινόταν να είναι στην ίδια σελίδα με την Κίνα αλλά έκτοτε, έχουν χαράξει τις δικές τους ξεχωριστές πορείες. Όταν πρόκειται για την Κίνα, τα εθνικά συμφέροντα είναι αυτά που επικρατούν.

Πάρτε τη Γαλλία για παράδειγμα. Ως τιμητικός φιλοξενούμενος China International Import Expo στην Σαγκάη, ο Macron θα συνοδεύεται από γαλλικές εταιρείες εξαγωγής κρέατος, από τραπεζίτες, από στελέχη αεροπορικών εταιρειών, και θα κάνει ό,τι μπορεί για να φέρει πίσω στο εσωτερικό της χώρας οφέλη από την επίσκεψή του στην Κίνα. Αλλά θα προσπαθήσει επίσης να πετύχει και προσωπικές νίκες για τον πολυμερισμό, το κλίμα και τον πολιτισμό -το τελευταίο με το πολυαναμενόμενο άνοιγμα του Pompidou Centre στη Σαγκάη.

Όσον αφορά στη Γερμανία, η επίσκεψη της Merkel τον Σεπτέμβριο συνοδεύεται από μια αντιπροσωπεία υψηλόβαθμων επιχειρηματιών όπως οι διευθύνοντες σύμβουλοι της Siemens και της Volkswagen -δύο μεγάλους Γερμανούς επενδυτές και εξαγωγείς στην Κίνα. Απέφυγε

προσεκτικά (τουλάχιστον δημοσίως) να αναφερθεί στη λίστα παραπόνων της ΕΕ, η οποία περιλαμβάνει κινδύνους στις μεταφορές τεχνολογίας, στην πρόσβαση στην αγορά ή στον ρόλο των κινεζικών κρατικών επιδοτήσεων. Αυτά είναι ακριβώς τα ζητήματα τα οποία θέλει να συζητήσει η Ομοσπονδία Γερμανικών Βιομηχάνων.

Στοτέλος της ημέρας, το κύριο συμφέρον της Merkel είναι να προστατεύσει τα γερμανικά επιχειρηματικά συμφέροντα στην Κίνα. Εξάλλου, το γερμανικό εμπορικό έλλειμμα με την Κίνα (στα 13 δισ. Δολάρια το 2018) είναι το μικρότερο μεταξύ των μεγάλων ευρωπαϊκών οικονομιών, που σημαίνει ότι η γερμανική οικονομία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις εξαγωγές της.

Το βασικό συμφέρον του Macron είναι διαφορετικό, διότι η κατάσταση της Γαλλίας είναι διαφορετική.

Με ένα εμπορικό έλλειμμα 29 δισ. Ευρώ, η οικονομία της δεν εξαρτάται όσο αυτή της Γερμανίας από τις εξαγωγές στην Κίνα. Πολλές γαλλικές αμυντικές βιομηχανίες υψηλής τεχνολογίας παραμένουν δεσμευμένες από το εμπάργκο όπλων του 1989, και λόγω των δύσκολων λειτουργικών συνθηκών στην κινεζική αγορά, διάφοροι γαλλικοί βιομηχανικοί όμιλοι, μεταξύ των οποίων οι Alstom, Auchan, Carrefour, έχουν αποχωρήσει από την Κίνα ή έχουν μειώσει σημαντικά την επιχειρηματική τους παρουσία εκεί τα τελευταία χρόνια.

Ο Macron είναι ένας εξαιρετικά φιλόδοξος ηγέτης, που του αρέσει να αναλαμβάνει ρίσκα στο αποκορύφωμα της θητείας του. Είναι πρόθυμος να απεικονιστεί σε ένα διεθνή ηγετικό ρόλο. Σε αντίθεση με την Merkel, η οποία φτάνει στα τελευταία χρόνια της πολιτικής της καριέρας, ο Macron σχεδιάζει να είναι υποψήφιος στις προεδρικές εκλογές το 2022. Και όπως και στην πρώτη προεδρική του εκστρατεία, η ευρωπαϊκή ατζέντα θα είναι στο επίκεντρο, συμπεριλαμβανομένων των σχέσεων με την Κίνα.

Πραγματικά, ο Macron διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στο να συνταχθεί η νέα πολιτική της ΕΕ για την Κίνα και εκφώνησε μια δυναμική ομιλία στην πόλη Χιαν κατά την επίσκεψή του το 2018, επιμένοντας ότι η πρόσβαση στην αγορά της Ευρώπης μέσω της Πρωτοβουλίας Belt and Road "δεν μπορεί να είναι μονόδρομη". Αυτό επίσης σημαίνει ότι η επίσκεψη του Macron δεν είναι γαλλό-κινεζικού ενδιαφέροντος. Θα υπάρχει επίσης και ευρωπαϊκό στοιχείο.

Αλλά όπως η Merkel, ο Macron θα επισκέπτεται την Κίνα ως ανώτερος ηγέτης της χώρας του παρά σαν βασικός εκπρόσωπος της ΕΕ. Θα προάγει τα γαλλικά συμφέροντα, είτε στην οικονομική είτε στη διπλωματική σφαίρα. Σε αντίθεση με το μονοπώλιο που προωθεί ο Αμερικανός πρόεδρος Trump, η Γαλλία και η Κίνα θα προωθήσουν δημοσίως τον πολυμερισμό, συμπεριλαμβανομένων των Ηνωμένων Εθνών, του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και της συμφωνίας του Παρισιού για το κλίμα.

Η Γαλλία και η Κίνα είναι μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο τώρα έχει πρόεδρο-χώρα το μη μόνιμο μέλος, τη Γερμανία. Θα πρέπει να είναι μια καλή ευκαιρία για τα δύο ευρωπαϊκά κράτη να εργαστούν από κοινού για λογαριασμό της ΕΕ, για παράδειγμα σε μια μακροπρόθεσμη οικονομική συνεργασία με την Κίνα, αλλά μέχρι στιγμής, η Γαλλία και η Κίνα

δεν είναι πλήρως ευθυγραμμισμένες αναφορικά με τους στόχους τους.

Ακόμη και η πρόοδος για την Ολοκληρωμένη Συμφωνία της ΕΕ για τις Επενδύσεις, με την Κίνα, η οποία πρόκειται να ολοκληρωθεί το 2020, ήταν αργή. Σχετικά με αυτό το θέμα, το οποίο είναι προς το συμφέρον και των δύο οικονομιών τους και της ΕΕ γενικότερα, ο Macron και η Merkel δεν είναι ευθυγραμμισμένοι.

Και στη συνέχεια υπάρχει και το αμφιλεγόμενο ζήτημα του να επιτραπεί στις κινεζικές εταιρείες τηλεπικοινωνιών, Huawei και ZTE να καταθέσουν προσφορά για τα δίκτυα κινητής 5G. Ενώ το Παρίσι παραμένει σιωπηλό για το ζήτημα, φαίνεται ότι το Βερολίνο θα επιτρέψει στην Huawei να πάρει μέρος στο διαγωνισμό για τα 5G στη Γερμανία.

Ακόμη και με την πρόσφατη δημοσίευση μιας προσεκτικής αξιολόγησης συντονισμένου κινδύνου για την ασφάλεια των δικτύων 5G δικτύων, οι δύο βασικές δυνάμεις της ΕΕ δεν συμφωνούν ούτε σε αυτό το θέμα.

Ο τελευταίος χρόνος της Επιτροπής του Juncker έδειξε μία αλλαγή της Ευρώπης στις σχέσεις με την Κίνα. Αλλά η επερχόμενη Κομισιόν υπό την Ursula von der Leyen, την πρώην υπουργό Άμυνας της Merkel, θα πρέπει να αποφασιστική εάν θέλει μια συνεπή πολιτική της ΕΕ απέναντι στην Κίνα.

Αυτό σημαίνει να πείσει το Βερολίνο και το Παρίσι ότι μια ενιαία στάση είναι απαραίτητη εάν η Ευρώπη θέλει να ασκεί κάποια σημαντική πολιτική και οικονομική επιρροή στις σχέσεις της με το Πεκίνο.

Η Merkel θα μπορούσε να γίνει διαλλακτική. Θα έχει την ευκαιρία της με την Κίνα τον Σεπτέμβριο του 2020, όταν θα φιλοξενήσει ένα νέο τύπο συνόδων κορυφής ΕΕ-Κίνας στη Λειψία, στην οποία θα συμμετέχουν και οι 27 χώρες της ΕΕ και ο πρόεδρος Xi Jinping.

Το Βερολίνο και το Παρίσι θα μπορούσαν κάλλιστα να χρησιμοποιήσουν τους μήνες που μένουν μέχρι τότε για να αποφασίσουν εάν θέλουν πραγματικά μια ενιαία, ευρωπαϊκή πολιτική απέναντι στην Κίνα.

Μπορείτε να δείτε το κείμενο εδώ: <https://carnegieeurope.eu/strategieurope/80242?lang=en>

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)